

**Завдання з дисципліни Друга іноземна мова (іспанська) для
практичних занять**

для студентів групи БКР-31-6

на період з 11 травня до 29 травня 2020 р.

старшого викладача Андерсон Людмили Вадимівни

Простий теперішній час дійсного способу дієслова

1. Провідмінійте в Presente de Indicativo такі дієслова:
estar en casa, volver a casa, llamar a la puerta, esperar a Sofía

2. Замініть інфінітив відповідною особовою формою дієслова:

Elena (*hablar*) ucraniano. Jorge y María (*escribir*) en español. ¿(*Hablar*) ellos el español? Vosotros no (*estudiar*) en la escuela, (*estudiar*) en la Universidad. Rosa y yo (*trabajar*) en una fábrica. Tú (*estudiar*) en la Facultad de Traducción. Tú y Andrés (*descansar*) en un parque. Usted (*leer*) bien y ellos (*leer*) mal. Juan (*mirar*) una revista. Yo (*recibir*) una carta de mi amigo.

María y yo (*vivir*) en Kyiv. Los estudiantes (*saludar*) al profesor. El padre de Juan (*trabajar*) en un hospital.

3. Поставте дієслова в наступних реченнях у множині:

Voy a las clases. **Vas** a la oficina. **Tengo** prisa. El **quiere** hablar de un asunto. Ella **va** a las clases. **Quieres** ir a las clases.

4. Перекладіть українською мовою:

Voy a casa de Pablo. Hoy no voy a Inglaterra. Pedro va al cine. ¿Vas al metro? Voy al mercado. Luego vas al centro. Luisa no va a la oficina hoy. Mañana voy a la universidad. Ahora estoy en la estación y luego voy al mercado. ¿Va a Madrid? No, no va a Madrid.

5. Перекладіть українською мовою:

Vivo con mis padres. Por la mañana trabajo en una empresa. Leo libros de historia. Primero estudio, luego descanso un poco. Siempre tomo té. Estudio económicas. Nunca arreglo la habitación. Para ir a la Universidad cojo el metro. Me quedo en Madrid una semana más.

6. Перекладіть іспанською мовою:

Я живу в Києві. Я навчаюся в університеті. Я живу з батьками. Я вивчаю історію. Я не п'ю чай. Я працюю в лікарні. Я сідаю в

автобус та їду на роботу.

Методичні рекомендації

В іспанській мові всі дієслова в кінці інфінітиву розподіляють на три дієвідміни:

I дієвідміна **-ar**: hablar

II дієвідміна **-er**: comer

III дієвідміна **-ir**: abrir

У теперішньому часі дійсного способу (*Presente de Indicativo*) правильні дієслова мають наступні закінчення:

I	II	III
hablar	comer	abrir
<i>розмовляти</i>	<i>їсти</i>	<i>відкривати</i>
habl- o	com- o	abr- o
habl- as	com- es	abr- es
habl- a	com- e	abr- e
habl- amos	com- emos	abr- imos
habl- áis	com- éis	abr- ís
habl- an	com- en	abr- en

1. Залежно від чергування голосних і приголосних у корені можна виділити 6 основних груп дієслів, які відмінюються по-іншому.

I група (а, б). До цієї групи належать дієслова I та II дієвідмін, коренева голосна котрих під наголосом дифтонгізується:

I група: (e – ie)		(o – ue)	
pensar	perder	encontrar	volver
думати	втрачати	зустрічати	
повертатися			
pienso	pierdo	encuentro	vuelvo
piensas	pierdes	encuentras	vuelves
piensa	pierde	encuentra	vuelve
pensamos	perdemos	encontramos	volvemos
pensáis	perdeís	encontráis	volvéis
piensan	pierden	encuentran	vuelven

За таким зразком відмінюються дієслова: а) *perder, empezar, entender, negarse, sentarse, despertar, atravesar, encender, calentar, recomendar, merendar, descender, defender*; б) *soñar, torcer, moverse, acostarse, almorzar, aprobar, costar, sonar, recordar, soler, cocer, probar, demostrar* та інші.

II група. До цієї групи відносяться дієслова III дієвідміни, у

яких коренева голосна **e** переходить в **i**: **e – i**

pedir (просити)	repetir (повторювати)
pido pedimos	repito repetimos
pides pedís	repites repetís
pide piden	repite repiten

III група. До цієї групи належать дієслова III дієвідміни на **-entir, -erir, -ertir**, у яких коренева голосна **e** під наголосом дифтонгізується: **e – ie**

sentir (жалкувати)	preferir (надавати перевагу)
siento sentimos	prefiero preferimos
sientes sentís	prefieres preferís
siente sienten	prefiere prefieren

За таким зразком відмінюються дієслова *vestir, servir, reír, sonreír, seguir, elegir, despedirse, rendir, divestirse, advertir, convertirse* та інші.

IV група. До цієї групи належать дієслова **dormir, morir**, у яких коренева голосна **o** під наголосом дифтонгізується: **o – ue**

dormir (спати)	morir (вмирати)
duermo dormimos	muero morimos
duermes dormís	mueres morís
duerme duermen	muere mueren

V група (а,б). До цієї групи відносяться дієслова на: а) **-acer, -ecer, -ocer, -ucir** (крім *hacer*); б) **-ducir**. У цих дієсловах відбувається чергування приголосних **c – zc** (перед закінченням **-o**) у першій особі однини.

V а (c- zc)	V б (c – zc)
conocer (знати)	traducir (перекладати)
conozco conocemos	traduzco traducimos
conoces conocéis	traduces traducís
conoce conocen	traduce traducen

За таким зразком відмінюються дієслова: *pertenecer, carecer, parecer, ofrecer, aparecer, desaparecer, apetecer* та інші.

VI група. До цієї групи належать дієслова на **-uir**, у яких з'являється у перед голосними **o, e** в закінченнях:

uir – uyo, uye	
construir (будувати)	sustituir (замінити)
construyo construimos	sustituyo sustituimos
construyes construíis	sustituyes sustituís
construye construyen	sustituye sustituyen

За таким зразком відмінюються дієслова: *destruir, incluir, constituir* та інші.

Дієслово **ver** є дієсловом індивідуального відмінювання: **veo, ves, ve, vemos, véis, ven.**

Дієслова **estar** – *бути, знаходиться*, **ir** – *йти*, **tener** – *мати*, **querer** – *хотіти* є дієсловами нетипового (індивідуального) відмінювання. Вони мають наступні форми теперішнього часу дійсного способу:

<u>Ir</u>	<u>tener</u>	<u>querer</u>	
Yo	voy	tengo	quiero
Tú	vas	tienes	quieres
él, ella, usted	va	tiene	quiere
nosotros	vamos	tenemos	queremos
vosotros	vais	tenéis	queréis
ellos, ustedes	van	tienen	quieren

Основні правила читання. Рід і число іменників. Особові займенники. Артикль

1. Прочитайте речення, звертаючи увагу на інтонацію:

a) ¿Va Anita a las clases? ¿Tiene prisa Anita? ¿Quiere Pedro hablar con Fernando? ¿Va Felipe a la oficina?

b) ¿Cómo estás? ¿Cómo está Anita? ¿Cómo estan Anita y Tomás? ¿Cómo está usted? ¿Qué quiere Pedro? ¿A dónde va Anita? ¿A dónde va don Felipe? ¿Quién tiene prisa?

c) Felipe va a la oficina. Anita tiene prisa. Pedro quiere hablar con Fernando. Quiere hablar de un asunto. Luis va a la oficina. Luis está bien. Anita también está bien.

2. Утворіть множину таких іменників:

3. Прочитайте речення, звертаючи увагу на інтонацію

José está en casa. Está mal. Lucía esta en el hospital. Manuel necesita verla. Lucía vuelve a las siete. Emilia quiere ver a su hermana. Su hermana está en su cuarto. ¿Está Emilia en casa? ¿Llama José a la puerta? ¿Cómo esta José? ¿Dónde está Lucía? ¿A dónde va Emilia? ¿Quién le abre la puerta? ¿Dónde está su hermana?

4. Поставте іменник з означеним артиклем у множину:

la capital, la calle, la avenida, la Universidad, la casa, la mesa, la novela, el paseo, el muchacho, el libro

5. Поставте відповідний артикль:

Benito tomacartera. Abrecartera. Saca libros. Mira ... libros. Arturo toma novelas. Arturo mira novelas. Arturo lee novela *La base*. Alberto escribecartas. Toma ... sobres. Mete ... cartas

en ... sobres. Pablo abre ... cartera. Pablo saca ...pluma. Pablo escribe ... carta. Benito toma ... libro. Lee ... libro. Alfonso come ... albaricoque.

Методичні рекомендації

У словах, які закінчуються на **приголосну**, крім **-n, -s**, наголос падає на останній склад: *lector* [lek'tor].

У протилежному випадку – наголос падає на **передостанній** склад: *entro* – ['entro], *comes* – ['komes], *respetan* – [re'spetan].

У випадку відхилення від правила, над словом ставиться графічний наголос: *Inés* – [in'es], *póster* – ['poster].

Голосні звуки – *Sonidos vocálicos*

В іспанській мові є 5 голосних звуків: [a], [e], [i], [o], [u]. Звуки [i], [e] називаються голосними переднього ряду.

Ці голосні вимовляються приблизно так само, як і відповідні їм українські. В іспанській мові, на відміну від української, вимова голосних відіграє більш важливу роль. Невірно прочитана голосна може змінити час та спосіб дієслова! В іспанській мові немає редуції ненаголошених голосних. Тому всі ненаголошені голосні, особливо кінцеві, повинні читатися так само ясно та чітко, як і під наголосом.

Якщо в слові є дві голосні, що стоять поруч, то кожна з них вимовляється як самостійний звук: *ma-estra* (вчителька); голосні **u/i** поруч із іншим голосним утворюють дифтонги – сполучення двох голосних, які вимовляються як один склад: *lengua, ayuda, hoy, estoy, baile, sabéis, trabajáis, treinta, bien, estudia, escuela, cuatro*.

Приголосні звуки – *Sonidos consonánticos*

b на початку слова після паузи та після **m** вимовляється як і в українській мові, але іспанський звук вимовляється більш енергійно та напружено: *¡Buenos días!, nombre, bomba, bonito, beso*, в усіх інших випадках як губно-губний щілинний приголосний [w], губи зближуються, не змикаючись, утворюючи невелику щілину. Подібного звука в українській мові немає: *abril, abrir, posible, Pablo, la base, bebemos, Isabel*.

c перед **a, o, u** та голосними як звук [k]: *¿cómo?, ¿cuándo?, aspecto, cada, café, Carmen, Carlos, música, canta, fábrica, clase, calma, oscuro, poco, criminal, defecto, cumplo, Clara, Nicolás, época, claro, casa*;

перед **e, i** передає міжзубний звук [ç]: *centro, cine, dice, cena, nacemos, oficina, parece, César, Cecilia*.

ch вимовляється як **ч**: *charlar, muchacho, chico, leche, chocolate, Sancho, chófer, ancho, mucho, dicho, hecho, chaqueta*.

d на початку слова після пауз та після приголосних **n, l** вимовляється як український звук [д], але з більшим напруженням, в усіх інших випадках – фрикативний звук, в кінці слова вимовляється дуже слабо, майже нечутно: *donde, ando, andando, Aldo, fondo, falda, espalda, linda, Madrid, nada, lado, dado, vida, salida, venida, moneda, todo, edad, Usted, soledad*.

f вимовляється як звук [ф] в українській мові: *familia, fama, frío, febrero, famoso*.

g перед **o, u** та приголосними як український звук **г**: *gota, gracias, amigo, gato, grande, pregunta, tengo, vengo, hago, ninguno, pongo, salgo, madrugada, Agustin, algo, congreso, conmigo, contigo, Gonzalo, domingo, agosto, siglo, segundo, grupo, inglés, gusto, gris, progreso, agrónomo, negro*;

перед **e, i**, як український звук [х]: *gente, agente, ingeniero, coger, escoger, elegir*;

у сполученнях **gui** [гі], **gue** [ге] буква **g** передає звук [г], а буква **u** не читається (як у сполученнях **qui** [кі], **que** [ке]): *guitarra, guerra, Miguel, burgués, guía*;

якщо звук **u** повинен вимовлятися після **g** перед **e** та **i**, тоді над **u** ставиться знак "¨": *sigüeña, pingüino*.

h в іспанській мові не вимовляється (німа літера): *hola, hombre, hora, La Habana, hablar, hacer, hambre, hermano, hijo, hermoso, historia, huevo, humor, hoy, hasta, hay, hospital, humano*.

j вимовляється як український [х]: *julio, jamón, jota, jefe, José, trabajo, consejo, ojos, joven, juventud, dejar, mujer, hijo, elijo, ejemplo, Justo, Josefina*.

k завжди читається як [к]; зустрічається в словах іноземного походження: *kilo, karakul, kilómetro, kopek, kremlin*.

l вимовляється як середній звук між твердим та м'яким л. Кінчик язика впирається в альвеоли над верхніми зубами: *leche, lunes, Elena, solo, luna, final, mil, mal, lee, Lima, pluma, el, papel, capital*.

ll передає звук [ль]: кінчик язика торкається нижніх зубів, а спинка язика впирається у тверде піднебіння: *ella, llamo, castellano, lloro, caballero, Castilla, Sevilla, bocadillo, tortilla, llegar, llave, llover*.

m вимовляється як звук [м] в українській мові: *madre, fama, tomate, tomar, mirar, fumar, tema, modo, meter, comer, amar, mis, millón, amarillo, Ramón, América, comprar, mesa, Madrid, mejor, moreno*.

n передає український звук [н], при вимові кінчик язика торкається верхніх альвеол: *nada, nevera, nube, neto, uno, enero, sin, son, con, cantan, dicen, mano, mono, pena, tono, en, patinar, poner*; перед *t, p, b/v* читається як [м]: *invierno, un banco, un pan, un beso, un vaso, un piso, un pero, un mar, un metro, un paso, en verano*;

перед задньоязичними **g, c/qu/k** вимовляється як носовий задньоязичний: *tango, bingo, pongo, tengo, un gato, un queso, un caso, un coche, un kilo, banquete, nunca, hongo, un gusano*.

ñ передає напружений звук [нь]; при його вимові кінчик язика знаходиться біля нижніх зубів, а спинка язика притискається до твердого піднебіння: *España, señor, mañana, soñac, niña, español, pequeño, soñar, año, compañero, montaña, castaño, baño, otoño, caña*.

p вимовляється як український звук [п]: *patatas, pensión, pepino, apetito, tipo, pensar, papá, poeta, mapa, periodico, pelicula, perro, pez*.

q передає звук [к]; зустрічається тільки у сполученнях *qui, que*, в яких ніколи не читається: *¿qué?, queso, parque, quien, aquí, máquina, químico, quince, paquete, Enrique, Quito*.

r передньоязичний слабкий тремтливий звук, аналогічний українському звуку [р]: *oro, pero, cara, curo, puro, ópera, enero, manera, primo, creo, otro, trio, Arturo, peor, curar, mar, menor, por*.

rr передньоязичний сильний розкотистий звук: *barril, burro, error, torre, arroz, arriba, querra*; нечітке вимовляння цього звука може призвести до змінення значення слова: *perro* (собака) – *pero* (але), *parra* (виноградна лоза) – *para* (для), *carro* (віз) – *caro* (дорогий).

s вимовляється як український звук [ш], сильно зсунутий вперед, до альвеол: *Susana, solo, peseta, esposo, sacar, supo, sino, sur, soñar, isla, pensar, eso, cosa, más, costa, casar, dos, mes, asistir, caos, oso, salud*.

t вимовляється як український твердий звук [т]: *tu, tomar, tostada, falta, trato, teatro, tipo, biblioteca, discoteca, tortilla, cortina, correcto*.

v на початку слова та після **n** вимовляється як звук [б]: *vaso, tranvía, vino, visita, Valentino, ver, vaca, vale, verano, invito, veto*;

у всіх інших випадках вимовляється як щілинний звук, схожий на англійський [w]: *televisión, vivir, novela, levantar, lavar, uva, Eva*.

x передає сполучення [кс] між голосними: *examen, máximo, léxico, exótico, axioma, existir, exacto, éxito*;

перед приголосними ця буква читається як [с]: *exposición*,

explicar, excusa, explorar, expresar, exterior, extremo, extranjero, extraño, experimento, texto; у слові *México* буква *x* читається як [x].

y на початку та в середині слова читається більш напружено, ніж *йо, йа* в українській мові: *ya, yo, playa, proyecto, desayuno, cayendo, leyendo, mayo, yegua, yerba, yerno, yugo, yate, yogurt*;

іспанський сполучник *y – і* читається як звук [i] між приголосними або як [й] перед голосними: *yo y tu, comen y beben, Miguel y Pedro, Anita y Elena*.

z у всіх позиціях передає міжзубний звук [с]: *azul, vez, zimo, taza, paz, madurez, conozco, traduzco, feliz, lápiz, actriz, zapato, zona, empezó, corazón, cereza, nariz, azúcar, cerveza*.

Інтонація – *Entonación*

При читанні розповідного речення інтонація підіймається вгору на першому ударному складі, потім, не змінюючись упродовж подальшого читання, опускається в самому кінці після останнього ударного складу:

Anita es española. Hoy hace buen día. Tenemos poco tiempo.

При читанні запитання, що починається з питального слова, інтонація починається вище звичайного рівня й потім поступово знижується до кінця речення. При читанні інших типів запитань інтонація знижується після першого ударного складу та підіймається на останньому складі:

¿Cómo está Felipe? ¿Quién ha visto la película? ¿A dónde vas? ¿Vas al cine? ¿Está Juan? ¿Te gusta la primavera? ¿Tiene prisa Anita?

При читанні окличних фраз є два піки – перший склад та останній ударні:

¡Qué difícil! ¡Cuánto tiempo sin verte! ¡No me digas!

Особові займенники в називному відмінку вживаються в іспанській мові тільки при логічному виділенні або протиставленні:

Y tú ¿cómo estas?

A як ти себе

почуваєш?

Однина

yo – я
tú – ти
él – він
ella – вона
ustedes – Ви

Множина

nosotros (чол.), **nosotras** (жін.) – ми
vosotros (чол.), **vosotras** (жін.) – ви
ellos, ellas – вони
usted – Ви (ввічлива форма)

Форма ввічливості *usted* (Ud./Vd.) – *ви* використовується при звертанні до однієї особи, *ustedes* (Uds./Vds.) – *ви* при звертанні до групи людей. Форми *vosotros, vosotras* – *ви* використовуються при звертанні до групи людей, якщо до кожного із них можна звернутися на «ти». Форма дієслова вказує на особу та число суб'єкта, який здійснює дію, тому особові займенники (окрім ввічливої форми – **usted, ustedes**) опускаються:

¿Vas a las clases? Sí, voy a las clases.

Заперечення **no** – ставиться перед дієсловом: *Tomás no tiene clases.*

1. В іспанській мові перед іменниками зазвичай ставиться артикль.

Види артиклів	Чоловічий рід	Жіночий рід
Означений	el (los)	la (las)
Неозначений	un (unos)	una (unas)

В іспанській мові більшість іменників чоловічого роду закінчуються на **-o**, а жіночого на **-a**: *el asunto, el cuarto, el libro, la oficina, la casa, la vida, la tarjeta, la mesa, el retrato.*

Іменники, що закінчуються на **-e** та на приголосний, можуть бути як чоловічого, так і жіночого роду, тому їх краще запам'ятовувати з артиклем: *la clase, el pastel, la sal, el hospital, la catedral, la pared.*

Іменники, які закінчуються на голосний, утворюють множину додаванням закінчення **-s**, а ті, що закінчуються на приголосний, – закінчення **-es**: *el asunto – los asuntos, la oficina – las oficinas, el pastel – los pasteles, el hospital – los hospitales.*

Запитальні слова пишуться з графічним наголосом, а знак запитання ставиться на початку та в кінці речення:

¿Qué? – Що? Який? Які? *¿Cómo?* – Як? *¿Quién?* – Хто? *¿Dónde?* – Де? *¿A dónde?* – Куди? *¿Cuándo?* – Коли?

